

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

«Ενεργή Μάχη»: Το νέο δόγμα δασοπυρόσβεσης – από την καταστολή στην πρόληψη

Σάββατο, 07 Φεβρουαρίου 2026

Ο Υπουργός Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, κ. **Γιάννης Κεφαλογιάννης**, παραχώρησε σήμερα, Σάββατο 07 Φεβρουαρίου 2026, συνέντευξη στην εφημερίδα «Παραπολιτικά» και τον δημοσιογράφο, **Κώστα Παπαχλιμίζο**.

Φέρνεται στη Βουλή ένα νομοσχέδιο, με το όνομα «Ενεργή Μάχη». Ποια είναι τα βασικά προβλήματα που έχετε διαπιστώσει ότι αντιμετωπίζει η δασοπυρόσβεση στη χώρα μας και πώς σχεδιάζετε να τα αντιμετωπίσετε;

Αν κάτι μας δίδαξε η διαχείριση των δασικών πυρκαγιών τα τελευταία χρόνια είναι ότι αυτές δεν μπορούν πλέον να αντιμετωπίζονται ως μια μάχη που δίνεται μόνο τη στιγμή της φωτιάς. Είναι ένα συνεχές, που ξεκινά πολύ πριν από την πρώτη σπίδα και ολοκληρώνεται αρκετά μετά την κατάσβεση. Οι ίδιες οι συνθήκες μέσα στις οποίες καλούμαστε να επιχειρήσουμε έχουν αλλάξει ριζικά. Οι πυρκαγιές εκδηλώνονται ταχύτερα, εξελίσσονται με μεγαλύτερη ένταση και συχνά ταυτόχρονα σε πολλαπλά μέτωπα. Αυτό δεν αποτελεί απλώς επιχειρησιακή δυσκολία· θέτει υπό αμφισβήτηση μοντέλα σχεδιασμού που είχαν διαμορφωθεί για πιο «κανονικές» συνθήκες. Παράλληλα, αναδεικνύονται τα όρια ενός κατακερματισμένου τρόπου λειτουργίας. Όταν ο συντονισμός βασίζεται αποκλειστικά σε εμπειρικές προσεγγίσεις, άτυπες συνεννοήσεις ή στον αυτοσχεδιασμό της στιγμής, το σύστημα χάνει συνοχή ακριβώς όταν τη χρειάζεται περισσότερο. Δεν απουσιάζουν οι άνθρωποι ούτε η προσπάθεια· συχνά απουσιάζει το κοινό πλαίσιο, η κοινή επιχειρησιακή γλώσσα και η σαφής κατανομή ευθύνης. Την ίδια στιγμή, για

χρόνια επενδύσαμε δυσανάλογα στην καταστολή, αντιμετωπίζοντας την πρόληψη ως δευτερεύον ζήτημα. Όμως στις σημερινές συνθήκες, η διαχείριση της καύσιμης ύλης, ο τοπικός σχεδιασμός και η έγκαιρη προετοιμασία δεν είναι τεχνικές λεπτομέρειες· είναι δομικά στοιχεία ανθεκτικότητας.

Από αυτή τη διαπίστωση ξεκινά το νομοσχέδιο «Ενεργή Μάχη». Σκοπός του δεν είναι να προσθέσει απλώς περισσότερες ρυθμίσεις, αλλά να αλλάξει τον τρόπο με τον οποίο το κράτος και οι φορείς του οργανώνουν τη διαχείριση φυσικών καταστροφών: με κοινά πρότυπα διοίκησης, καθαρούς ρόλους, πολυεπίπεδη συνεργασία, εργαλεία δεδομένων και διαλειτουργικότητας, θεσμοθετημένη αποτίμηση μετά το συμβάν και ουσιαστική επένδυση στη γνώση και την εκπαίδευση. Αυτό είναι, θα έλεγα, και το συνεκτικό νήμα που ενώνει τις επιμέρους παρεμβάσεις σε μια ενιαία μεταρρύθμιση λειτουργικής αποτελεσματικότητας και θεσμικής ανθεκτικότητας.

Η προδιαγεγραμμένη καύση και το αντιπύρ είναι σίγουρο ότι θα αντιμετωπιστούν με καχυποψία και δυσπιστία από αρκετούς. Ποια είναι ακριβώς η χρησιμότητα των «εργαλείων» αυτών;

Είναι απολύτως κατανοητό ότι εργαλεία όπως η προδιαγεγραμμένη καύση και το αντιπύρ προκαλούν καχυποψία, ιδίως σε μια κοινωνία που έχει βιώσει τη φωτιά κυρίως ως καταστροφή. Η προδιαγεγραμμένη καύση είναι εργαλείο πρόληψης, αυστηρά σχεδιασμένο και ελεγχόμενο. Εφαρμόζεται σε συγκεκριμένο χρόνο, υπό σαφείς μετεωρολογικές συνθήκες, από εκπαιδευμένο προσωπικό, με στόχο τη μείωση της καύσιμης ύλης. Έτσι, όταν εκδηλωθεί μια πυρκαγιά, δεν βρίσκει τις συνθήκες που της επιτρέπουν να εξελιχθεί ανεξέλεγκτα. Πρόκειται για πρακτική με μακρά διεθνή εμπειρία σε χώρες με αντίστοιχες κλιματικές πιέσεις. Το αντιπύρ, αντίθετα, δεν είναι εργαλείο πρόληψης αλλά έσχατης επιχειρησιακής διαχείρισης. Χρησιμοποιείται μόνο σε πραγματικές συνθήκες συμβάντος και μόνο όταν έχουν εξαντληθεί οι λοιπές επιλογές. Ακριβώς γι' αυτό, το νομοσχέδιο το εντάσσει σε αυστηρό θεσμικό πλαίσιο, με σαφείς κανόνες, αρμοδιότητες και ευθύνη.

Η ουσία και των δύο εργαλείων δεν βρίσκεται στη φωτιά καθαυτή, αλλά στη γνώση της συμπεριφοράς της. Αν περιοριζόμαστε στην αντιμετώπιση της πυρκαγιάς μόνο όταν έχει ήδη ξεφύγει, θα βρισκόμαστε διαρκώς σε θέση άμυνας. Αντίθετα, όταν παρεμβαίνουμε νωρίτερα, με σχέδιο και επιστημονική τεκμηρίωση, μεταφέρουμε μέρος της μάχης σε χρόνο και χώρο που ευνοούν την πρόληψη και όχι την κρίση. Αυτό ακριβώς επιδιώκει το «Ενεργή Μάχη»: να εντάξει δύσκολα αλλά αναγκαία εργαλεία σε κανόνες και θεσμούς, μετατρέποντάς τα από αντικείμενο φόβου ή αυτοσχεδιασμού σε οργανωμένα μέσα υπεύθυνης διαχείρισης κινδύνου.

Ποιο είναι το σχέδιο για την ενίσχυση του στόλου αεροπυρόσβεσης; Πότε θα έρθουν τα νέα Canadair από τον Καναδά;

Η ενίσχυση του στόλου αεροπυρόσβεσης δεν αντιμετωπίζεται ως μεμονωμένη προμήθεια, αλλά ως μακρόπνοος σχεδιασμός ανανέωσης και αναβάθμισης των εναέριων δυνατοτήτων της χώρας. Ως προς τα Canadair, το χρονοδιάγραμμα προβλέπει την παράδοση επτά νέων αεροσκαφών και συγκεκριμένα δύο το 2028, ένα το 2029, δύο το 2030 και δύο το 2031. Πέραν όμως των νέων Canadair, προβλέπεται πρόγραμμα αναβάθμισης και εκσυγχρονισμού επτά υφιστάμενων Canadair CL-415 σε CL-515. Παράλληλα, στο πλαίσιο του προγράμματος ΑΙΓΙΣ υλοποιείται ήδη η σύμβαση για την προμήθεια οκτώ ελικοπτέρων Super Puma πολλαπλών χρήσεων, με τα δύο πρώτα να παραδίδονται το καλοκαίρι του 2026, ενώ αναβαθμίζονται και δύο υφιστάμενα Super Puma ώστε να επιχειρούν και σε δασικές πυρκαγιές.

Μέσω του προγράμματος ΑΙΓΙΣ παραλάβαμε πρόσφατα τρία αεροσκάφη εναέριας επιτήρησης και συντονισμού, που θα λειτουργούν ως εναέρια κέντρα επιχειρήσεων. Όλα αυτά συγκροτούν ένα συνεκτικό σχέδιο: όχι απλώς περισσότερα μέσα, αλλά μέσα σύγχρονα, αναβαθμισμένα και ενταγμένα σε έναν ενιαίο επιχειρησιακό σχεδιασμό, ώστε η αεροπυρόσβεση να είναι αποτελεσματική, ασφαλής και ανθεκτική στον χρόνο.

Πέντε γυναίκες εργαζόμενες έχασαν τη ζωή τους από την έκρηξη σε εργοστάσιο στα Τρίκαλα. Πρέπει να αλλάξει κάτι σε σχέση με τους ελέγχους για τα μέτρα πυρασφάλειας στις βιομηχανίες και τις επιχειρήσεις;

Η τραγωδία στα Τρίκαλα μας υπενθυμίζει με τον πιο σκληρό τρόπο ότι το πρόβλημα δεν είναι η απουσία θεσμικού πλαισίου. Οι κανόνες για τη λήψη μέτρων ασφαλείας υπάρχουν. Η πολιτεία οφείλει να ελέγχει ουσιαστικά και να επιβάλλει τους κανόνες. Όμως η πρόληψη δεν μπορεί να λειτουργήσει αν δεν υπάρχει εσωτερική κουλτούρα ασφαλείας μέσα στην ίδια την επιχείρηση: αν τα μέτρα υπάρχουν μόνο στα χαρτιά, αν οι διαδικασίες δεν δοκιμάζονται και αν οι άνθρωποι δεν έχουν εκπαιδευτεί. Η ασφάλεια στην εργασία δεν μπορεί να αντιμετωπίζεται ως τυπική υποχρέωση συμμόρφωσης ούτε ως κόστος που «χωρά» περικοπές. Είναι πυρήνας της επιχειρησιακής ευθύνης κάθε επιχείρησης απέναντι στους εργαζομένους της.

Είναι τραυματισμένη η εμπιστοσύνη στους θεσμούς, όπως είπε προ ημερών ο πρώην πρωθυπουργός Κώστας Καραμανλής; Μπορεί η συνταγματική αναθεώρηση να ενισχύσει την εμπιστοσύνη στους θεσμούς και πως;

Η εμπιστοσύνη στους θεσμούς αποτελεί μια διαχρονική πρόκληση για τη χώρα. Στην Ελλάδα, η σχέση των πολιτών με τους θεσμούς υπήρξε συχνά επιφυλακτική, όχι λόγω έλλειψης κανόνων, αλλά επειδή δεν λειτούργησαν πάντοτε με τη συνέπεια, τη διαφάνεια και την

προβλεψιμότητα που γεννούν εμπιστοσύνη. Αν θέλουμε λοιπόν να μιλήσουμε σοβαρά για ενίσχυση της εμπιστοσύνης στους θεσμούς, ο δρόμος είναι διπλός: θεσμικές εγγυήσεις από τη μία και καθημερινή, αξιόπιστη εφαρμογή τους από την άλλη. Η συνταγματική αναθεώρηση μπορεί να αποτελέσει μια ουσιαστική ευκαιρία — αλλά θα κριθεί σε μεγάλο βαθμό από τον τρόπο με τον οποίο θα διεξαχθεί η σχετική συζήτηση. Όταν οι πολιτικές δυνάμεις δυσκολεύονται να εμπιστευθούν ότι μια θεσμική διαδικασία μπορεί να γίνει με όρους σοβαρότητας και μακροπρόθεσμου συμφέροντος, για ποια οικοδόμηση εμπιστοσύνης μπορούμε να μιλάμε; Υπό αυτή την έννοια, η αναθεώρηση δεν είναι μόνο εργαλείο θεσμικής βελτίωσης· είναι και μια δοκιμασία πολιτικής ωριμότητας, μια ευκαιρία να ξαναχτιστεί, σταδιακά, η εμπιστοσύνη τόσο των πολιτών προς τους θεσμούς όσο και των πολιτικών δυνάμεων μεταξύ τους.